

ročník 19
Jún 2017
číslo 5

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

BOH TI OTVÁRA SRDCE

10. - 18. 6. 2017

Duchovné cvičenie pre farnosť

Misie - duchovné cvičenie pre farnosť

Po mnohých rokoch sa v našej farnosti uskutočnia ľudové misie, presnejšie po pätnástich rokoch. Nebeský Otec sa cez misie túži mimoriadne stretnúť so všetkými farníkmi, pretože chce každému niečo mimoriadne povedať. Verným i ľahostajným, ale aj tým, čo sú ešte ďaleko, čo sú ponorení v hriechu a v otroctve zla. Ľudové misie nám chcú otvoriť oči pre dobro, ktoré môžeme v živote ešte vykonať.

Ľudové misie sú časom duchovných cvičení pre celú farnosť, časom mimoriadneho pôsobenia Božej milosti v srdciach všetkých farníkov. Sú časom, kedy máme otvoriť naše srdcia pre pôsobenie nášho láskavého Boha - Otca, ktorý nás miluje nekonečnou láskou. Naším predsavzatím nech je: byť aktívni počas misií, zúčastňovať sa svätých omší a iných stretnutí. Počúvať misijné nauky srdcom. Tento milostivý čas je jedinečnou príležitosťou zastaviť sa a počuť odpoveď na otázku: „Pane, čo mám robiť?“

Program misií tvoria stretnutia s mládežou, deťmi, mužmi i ženami, ale aj s chorými. Vrcholom je vždy svätá omša. Sviatosť zmierenia je ich neoddeliteľnou súčasťou, príležitosťou, ako s čistým srdcom prijímať Božie dary. Pre niektorých je to príležitosť dať svoj kresťanský život do poriadku.

Misie sú milostivým časom, ktorý nám dáva Pán, aby sme sa zamysleli nad sebou. Je to pozvanie zažiť Božie milosrdenstvo.

d. o. Marek

OBSAH

Misie 2017..... 2

KATECHÉZA

Homília na Turíce, rok A 4

Príprava na misie P. Zamkovský ... 6

Rozhovor

D. o. Juraj Jurica 8

Storočnica Fatimy 14

"Nenechám vás ako siroty" 16

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Nekrológ sr. Doubravka 17

Púť do Svätej zeme 18

O rozlišovaní Božej vôle 22

SPEKTRUM MLADÝCH

O skúškach 23

Ahoj deti! 24

Máš problém? (55. časť) 25

Trampoty v manželstve (113. časť) 28

Ohlášky 29

Stalo sa, stane sa 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: Grafika M. M.

Vnúťorná predná: M. Magda

Vnúťorná zadná: M. Magda

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vítaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina

Gondová, Žofia Jenčová, Tomáš Magda ml.,

Mária Magdová, Monika Magdová, Lenka

Novotná, Blažej Vaščák

Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116e-mail: vítaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.skwww.farnostvítaz.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

**Ó, Božia Cirkev,
ty si najlepšou matkou,
len ty dokážeš vychovávať
a umožňuješ duši rásť.
Ó, akú veľkú lásku a úctu
mám voči Cirkvi - najlepšej matke.**

(sr. Faustína, Den. 197)

KATECHÉZA

na nedeľu zoslania Ducha Svätého v roku A
pripravil: Podbrezovský

Turíce

„Ty si Kristus, Syn Boha živého!“

Dnes končíme 50-dennú oslavu Vzkriesenia Pánovho. Ježišovo zmŕtvychvstanie je jedinečnou udalosťou, nebude sa už opakovať. Avšak zoslaním Ducha Svätého na Turíce sa nám umožňuje žiť deň po dni nový život, ktorý nám zmŕtvychvstalý daroval. Odo dneška kráča Kristus tajomne dejinami, aby spasil všetkých, kto sa otvorí jeho Duchu. Otvorme sa i my dnes Duchu Ježišovmu.

Drahí bratia a sestry,

Turíce - slávnosť zoslania Ducha Svätého sú vyvrcholením dieťa vykúpenia. Bez Ducha Svätého by sme nepoznali cestu a i keby sme ju poznali, nemali by sme duchovnej sily, aby sme po nej kráčali za Kristom do jeho nebeského kráľovstva. Tajomstvo zoslania Ducha Svätého je ešte stále nedocenenou udalosťou v dejinách spásy. Porovnajme ju napríklad s počtom vianočných kolied, oslavujúcich narodenie Pána Ježiša, ďalej s počtom pôstnych a veľkonočných piesní s úbohým počtom piesní ku cti Ducha Svätého. Nedostatočnú úctu k Duchu Svätému nám vytykali, a to právom, napríklad východné cirkvi. Teraz nastala určitá náprava, keď sme po vzore východných cirkví prevzali do troch nových eucharistických modlitieb epiklézy, vzťahujúce sa k Duchu Svätému.

Podstata slávnosti zoslania Ducha Svätého spočíva v najbližšom, najdokonalejšom a priamom stretnutí človeka s Bohom. Prvé stretnu-

tie bolo v raji, krátke a nedokonalé. Druhé s Kristom v evanjeliu v Jeho osobe. Tretie, keď Boh prichádza neviditeľne a predsa reálne hovorí, ale už nie k rozumu, ale k srdcu.

Skutky apoštolov rozprávajú o symboloch stretnutia sa apoštolov s Duchom Svätým, prudký vietor a ohnivé jazyky. I dnes prichádza Duch Svätý - možno v iných symboloch a za iných okolností. Celý koncil a celé pokoncilové hnutie je prudkým závanom vetra Ducha Svätého. Tento prudký vietor prevrátil aj také nedotknuteľné božstvo, ako bola napríklad latina v liturgii cirkvi, oheň spálil rôzne nánosy predsudkov, vrátil ľudu Božiemu Sväté písmo, búra priehradu medzi kresťanmi.

V dobe zoslania Ducha Svätého bolo ľudstvo rozdelené. Svätopisec vypočítava Židov a pohanov - prozelitov, ktorí vtedy boli v Jeruzaleme. Hovorili rôznymi jazykmi, nerozumeli si a pritom vyznávali rovnakú vieru. Nie je to ob-

ne počúva hlas námestníka Kristovho a nástupcu svätého Petra, pápeža Františka. Vo svete je stále dosť veriacich i kňazov, ktorí ochotne hlásajú evanjelium, bojujú proti sociálnej nespravodlivosti, ako napríklad arcibiskup Camara, ktorý bojuje proti rasizmu, neokolonializmu a keď sa im za to dostáva iba posmech, odpovedajú slovami svätého Petra: „Nie sme opití, dostalo sa nám vnuknutia Ducha Svätého a hlásame pravdu, ktorú nám zjavil Pán Ježiš.“

Život z viery je teda výsledkom pôsobenia Ducha Svätého. Veď on je Pán a darca života, učí nás žiť nie podľa tela, ale podľa Božej lásky. On, Duch Svätý, formuje našu myseľ a srdce, aby sme boli naklonení k pokoju a nie k sváru, k pokore a nie k pýche, k poslušnosti a nie k vzpurnosti, k čistote, prostote, skromnosti, spravodlivosti a všetko objímajúcej láske. On nás učí poznávať a plniť Božiu vôľu.

Dar poznania je tiež jeden z jeho najláskavejších darov. Najprv musíme poznať, aby sme mohli správne konať. Aj poznanie prorokov v Starom zákone bolo z vnuknutia Ducha Svätého. Duch Svätý hovoril skrze prorokov, píše Sväté písmo. Alžbeta, matka Jána Krstiteľa z vnuknutia Ducha Svätého poznala pri onej známej návšteve, že Mária nosí pod srdcom Syna Božieho. Svätý Lukáš doslova píše: „...bola naplnená Duchom Svätým..., čím som si zaslúžila, aby ku mne

Je i pre nás nedeľa dňom vzkriesenia a dňom Turíc? Dňom stretnutia sa s Kristom v Božom slove, v zhromaždení a hlavne vo svätom prijímaní?

raz dnešných kresťanov? Vyznávajú jedného Boha, hlásajú toho istého Krista a súčasne si tiež nerozumejú, nenávidia sa, dokonca proti sebe bojujú?

Tieto zjavy však začínajú patriť minulosti. Začína silnieť ekumenické hnutie, zázrak Ducha Svätého v súčasnosti. Celý svet pozor-

13. púť rádia Lumen do svätyne Božieho milosrdenstva v Krakove; ilustračná snímka: Martin Magda

prišla Matka môjho Pána?“ Duch Svätý zaviedol aj starca Simeona do chrámu, keď tam Panna Mária so svätým Jozefom obetovala malého Ježiška a dal mu poznanie, že toto dieťa je spása sveta a svetlo pre osvetlenie pohanov. Duch Svätý dal poznanie Petrovi, keď ten prehlásil: “Ty si Kristus, Syn Boha živého!” On otvoril oči emauzským učeníkom, že poznali vo svojom spolustupujúcom Ježiša Krista. Takto pôsobí Duch Svätý stále. I nám dáva poznanie a rozlišovanie pravých hodnôt, meradiel, ktorými sa máme riadiť, aby sme sa vyznali medzi falošnými prorokmi a zachovali si zdravý rozum v zmatku rôznych polopráv.

Turíce zakončujú Veľkú noc a dovršujú spásne dielo Kristovo. Aby sme na to nezabudli, schádzame sa týždenne ku spoločnej eucharis-

tickej obeti a hostine. Tu vo svätej omši sa skutočne, hoci tajomne, sviatostným spôsobom obnovuje Veľká noc aj Turíce. Každá eucharistická slávnosť je sprítomnenie smrti, vzkriesenia a oslávenia Pána. Každá je Veľkou nocou a každá zoslaním Ducha Svätého. Ide len o to, aby sme si to uvedomili.

Za Diokleciánovho prenasledovania boli predvedení pred konzula Anulía kresťania z Abitínie v Tunise. 31 mužov a 18 žien. Boli obžalovaní z toho, že porušili cisársky zákaz zhromažďovať sa v nedeľu na bohoslužbu. Na otázku, prečo sa cez zákaz zhromaždili v nedeľu k bohoslužbe, odpovedal lektor Emeritus: „Nemôžeme žiť bez slávenia dňa Pána.“ Dievča Viktória hrdo prehlásila: „Bola som v zhromaždení, pretože som kresťanka.“ Všetci boli odsúdení na smrť. Pre-

čo? Pre účasť na nedeľnej Eucharistii, ktorá im bola drahšia ako život, pretože vedeli, že im umožňuje stretnúť sa so vzkrieseným Pánom v radosť a v lásku Ducha Svätého.

Je i pre nás nedeľa dňom vzkriesenia a dňom Turíc? Dňom stretnutia sa s Kristom v Božom slove, v zhromaždení a hlavne vo svätom prijímaní?

Duch Svätý, posväť v Pánovi naše duše v jasný chrám, nech sme hodní jesť mannu, ktorú Ježiš chystá nám. Je to jediný spôsob, ako sa dostať do vlastníctva Ducha Svätého. Jedzme Boha, prijímajme čo najčastejšie Telo a Krv Pána a budeme mať Ducha Svätého, lebo on vychádza z Otca i Syna.

A stále prosíme o svätodušné dary, lásku poznanie a silu, ktorú pre život z Ducha bezpodmienečne potrebujeme. Amen.

Rozhovor o prípravovaných ľudových misiách v našej farnosti s vedúcim misijného tímu redemptoristov p. ThLic. Michalom Zamkovským, CSsR.

Čo sú misie a aký je ich cieľ?

Misia je všeobecné poslanie Cirkvi, ktorým Cirkev poveril Ježiš Kristus. Všetci kresťania sú poslaní ohlasovať dobrú zvesť o Božej láske a záchrane v Kristovi. V Cirkvi sú však rôzne špeciálne programy ohlasovania evanjelia. Takýmito sú aj ľudové misie pripravované v tejto farnosti. Na základe pozvania kňaza prichádza do farnosti na osem dní skupina rehoľníkov a tí aj za pomoci laických misionárov cez rôzne programy vytvárajú priestor na stretnutie sa zainteresovaných so živým Bohom. Podstatou ľudových misií je teda možnosť počuť živé a účinné Božie Slovo a zažiť spoločenstvo Cirkvi. Cieľom misií je prebudiť v ľuďoch túžbu po Bohu a obrátiť sa k nemu celým srdcom. Máme už bohatú skúsenosť o tom, že je to možné, lebo čas misií je vďaka modlitbám mnohých mimoriadne a milostivý čas na obrátenie.

Aké témy sa budú počas ľudových misií preberať?

Ide o podstatné témy kresťanského života. V sobotu začíname témou Boh ťa hľadá, lebo nikto mu nie je ľahostajný. Iniciatíva v kresťanskom živote patrí Bohu a jeho láske. O tom bude sa hovoriť tiež v nedeľu. Potom prichádzajú témy: hriech, obrátenie a sviaťtosť zmierenia ako zavŕšenie cesty pokánia. Zároveň v prvých dňoch

sú špeciálne stavovské stretnutia pre ženy, pre mužov, pre mládež a potom deti.

Kresťanstvo však nie je predovšetkým náboženstvom hriechu a smútku, ale náboženstvom života, lásky a radosti. Preto potom prichádzajú témy: Ježiš - darca života, Eucharistia, Láska, modlitba, ale aj skutočnosť utrpenia a kríža. „Kresťan - to človek na kríži“ je záver misijného programu s požehnaním misijného kríža. V sobotu večer si pripomínáme účasť Márie - Matky Cirkvi v našom kresťanskom živote.

Všetky témy budú uvedené na letáčiku s podrobnejším programom misií a všetky témy majú pre život dnešného človeka čo povedať. Misie sú však určitým celkom duchovných cvičení a preto témy majú svoju návaznosť a tiež svoju gradáciu.

Pre koho sú misie určené?

Pre veriacich ľudí, ktorí potrebujú povzbudenie vo viere, ale aj pre ľudí, ktorí hľadajú alebo neveria, no v hĺbke srdca cítia, že jestvuje láska a dobro, pred ktorým sa skláňajú. Tým všetkým môžu misie pomôcť priblížiť sa k Bohu a urobiť ďalší krok k ľudskosti. Všetci potrebujeme povzbudenie k nádeji a to dostávame od Ducha Božieho, ktorého cez misie stále privolávame. Misie sú teda určené pre ľudí, pre všetkých - preto ľudové.

Samozrejme, aj tento bohatý program je len ponukou pre dnešných ľudí, ktorí sa len ťažko vedú zastaviť a zamyslieť nad tým, čo je podstatné v živote: Odkiaľ som? Kam idem? Aký je zmysel života? Čo mi prináša pokoj a radosť do života? Čoho sa potrebujem zbaviť? Môže mi Boh pomôcť v živote? Môžem sa k nemu pri-

blížiť? A keď človek začne vnímať Boha - už sa modlí a to je už dobrá príprava na misie.

Treba tiež vedieť, že počas misií budú kňazi k dispozícii skoro celé dni, či už na spoveď alebo duchovný rozhovor. Tak môže prísť malé svetielko, ktoré nás povedie ďalej životom.

Čo považujete za „úspech“ misií?

My máme ohlasovať, my máme rozsievať Božie slovo a výsledky sú v Božích rukách. Účinky sú tiež v srdciach ľudí, ktorí prídu, počúvajú a určite raz to dobro vyklíči. Niečo možno vidieť hneď, ale skutočné ovocie príde postupne. Ľudia nám aj po rokoch napíšu, že misie boli veľkým požehnaním v ich duchovnom živote, či v manželstve, či v rodine alebo vo farnosti.

Kto sú redemptoristi a čo je ich hlavným poslaním?

Sme misionárska rehoľa a teda hlavným poslaním sú ľudové misie - teda misie vo farnostiach. Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa - ako je náš presný názov - založil v roku 1732 svätý Alfonz Liguori, právnik a šľachtic z Neapola. Za Alpy ju preniesol svätý Klement Hoffbauer. Kongregácia má približne 5 500 členov po celom svete a na Slovensku pôsobí cca 70 redemptoristov obidvoch obradov. Bratislavská viceprovincia má tri misijné tímy, ktorým veľmi účinne pomáhajú na misiách laickí misionári. Tak môžeme spolu viac naplňovať heslo našej rehole: „Hojné je u Neho vykúpenie.“

Verím, že to „hojné vykúpenie“ sa bude prelievať aj v tejto farnosti Víťaz (s filiálkou Ovčie) počas misijného programu od 10. do 18. júna 2017. Všetkých srdečne pozývame!

Misie 2002 - požehnanie misijného kríža; snímka: Martin Magda

Rozhovor

Duchovný otec Juraj Jurica

Slávnostným kazateľom na tohtoročnej odpustovej slávnosti bol ICDr. JUDr. Juraj Jurica, PhD. Priznám sa, keď nám duchovný otec oznámil, kto bude slávnostným kazateľom, nič mi to meno nehovorilo. Priezviskom som ho zaradil niekde na stredné Slovensko a v duchu som sa čudoval, ako k nemu duchovný otec Marek prišiel. Hanba! Krajan, z východu, zblízka, z Ražňan (Ražňany).

Nás, čo sme si ho mohli vypočúť v homílii na odpustovej slávnosti, upútal mladou, radostnou energiou, ktorou opísal sv. Jozefa, robotníka v jeho zvláštnom otcovstve. V niektorom z ďalších čísel Vám prinesieme jeho prepis. Rozhovor vznikol po dohode písanou formou, pretože po odpustovej slávnosti čas na zvukové nahrávanie rozhovoru už nezostal. Odporúčam prečítať tento rozhovor aj mladým ľuďom, pretože v ňom nájdete veľa povzbudení do života.

snímka: d. o. J. Jurica

Predstavte sa nám. Odkiaľ pochádzate, kde ste sa narodili? Predstavte nám aj Vašich rodičov - odkiaľ pochádzali, aké mali vzdelanie, ako praktizovali vieru? Koľko máte súrodencov, koľko majú rokov a aké vzdelanie? Môžete predstaviť aj Vašich starých rodičov?

Pochádzam z Ražňan pri Sabíne, narodil som sa v Prešove. Môj nebohý otec bol z Ražňan a mama je zo západného Slovenska z Hlohovca. Moji drahí rodičia sa stretli počas svojich štúdií v Bratislave. Naša mamka sa potom presťahovala na východ a obaja pracovali ako cestní projektanti. Naro-

dil som sa do praktizujúcej katolíckej rodiny. Moji rodičia aj starí rodičia svoju vieru naozaj žili. Nemali to však vždy jednoduché, keďže môj starý otec bol kvôli svojej viere v 50-tych rokoch niekoľko mesiacov vo väzení. Moja babka, ktorú kvôli jej viere vyhodili zo zamestnania, zostala sama s tromi malými synmi. Dobrý Pán Boh nám to však hojne vynahradil svojimi nekončiacimi požehnaniami. Mám jednu staršiu a dve mladšie sestry. Všetky sú vydaté, mám päť synovcov a päť neterí.

Detstvo - kde ste ho prežívali? Aký ste mali vzťah ku kostolu, ako Vás rodičia viedli k viere?

Ministrovali ste? Kedy ste začali ministrovať, za ktorého kňaza? Kto Vás ešte viac „pritiahol“ ku kostolu, k ministrovaniu?

Ako som už uviedol, náš rodčovský dom je v Ražňanoch. Tam som prežil detstvo i dospievanie. Pamätám si, ako ma môj otec prvýkrát obliekol za ministranta, keď som ešte chodil do materskej školy. V tom čase bol u nás farárom vdp. Štefan Jusko a aj keď už bol starší, snažil sa nám venovať. Bol ešte z takej klasickej „starej školy“. V blízkom Sabinove však boli aj kapláni a tak sme tam v 80-tych rokoch chodievali na „detské omše“. Ako prvý mi z toho obdobia príde na um vdp. Ján Bujdoš. Ten s nami chodil na turistiku či lyžovačky.

Základná škola - ako ste sa učili? Aký vzťah ste mali k učiteľom? Akú strednú školu ste si vybrali a prečo?

V mojej rodnej dedine som chodil na prvý stupeň základnej školy. Mali sme veľmi dobrú mladú pani učiteľku, ktorá nám bola ako mama. Skutočne sa nám venovala. Po absolvovaní 2. stupňa ZŠ v Sabinove som išiel študovať na sabinovské gymnázium. V tej dobe som ešte nemal do budúcnosti žiadne konkrétne plány, ale vedel som, že chcem pokračovať v štúdiu na vysokej škole.

Ako a kedy ste pocítili povolanie ku kňazstvu? Dá sa u vás označiť, alebo definovať obdobie, ktoré viedlo k formovaniu ku kňazstvu? Máte nejaký duchovný podnet z tohto obdobia?

Toto je naozaj zaujímavá otázka. Aj keď som, ako som uviedol, pochádzal z katolíckej rodiny, v dobe detstva a dospievania som o kňaz-

stve neuvažoval. Tá myšlienka prišla až neskôr. Až do svojich 23 rokov som nikdy neuvažoval nad tým, že budem kňazom. Po maturite som začal študovať právo a po 3. ročníku som strávil 3 mesiace v Nórsku. Bol som tam na brigáde na jednej farme. Dojil som tam 50 kráv, ráno i večer a pracoval okolo domu. Bolo to veľmi požehnané leto. Dosť času som vtedy strávil osamote a tak tam bol priestor na premýšľanie a modlitbu. Domov som sa vrátil s odhodlaním prehĺbiť svoj duchovný život, častejšie pristupovať k sviatostiam. Pred Vianocami som však už cítil, že moja cesta má viesť do seminára a ku kňazstvu.

Pri prihlasovaní sa na vysokú školu, do seminára ste mali problém? Ako ste prežívali štúdiá, akých ste mali spolužiakov? Kto bol Vaším špirituálom? Duchovné ovplyvňovanie počas štúdiá. Bolo Vaše štúdium pokojné, zvládali ste ho?

Po skončení právnických štúdií som sa teda prihlásil do seminára. V roku môjho vstupu do seminára prišiel k nám do Ražňan nový farár vdp. Ján Jenčo. Keďže sme si vekom blízki, rýchlo sme sa spriatelili. Bol ako môj starší brat. V rámci tzv. pastoračného ročníka som po 2. roku v seminári strávil rok na vojenčine. Následne ma pán arcibiskup Tkáč poslal pokračovať v štúdiách do Ríma, kde som strávil 7 rokov. V skutočnosti som svoju formáciu prežil sčasti v Košiciach, sčasti v Ríme. V košickom seminári ma veľmi oslovil vtedajší špirituál vdp. Vincent Zonták, ktorý bol neskôr aj mojím prímičným kazateľom.

Diakonát. Ako sa tešíte bohoslovec

na toto povolanie? Aké svätenia tomu predchádzajú?

Diakonát je vlastne prvým svätením posvätného rádu kňazstva. Budúci kňazi pred diakonátom ešte prijímajú tzv. akolytát a lektorát. Podľa cirkevného práva by mal byť prijatý minimálne 6 mesiacov pred kňazstvom a muž by mal mať aspoň 23 rokov. Vzhľadom na to, že bohoslovec už má za sebou pár rokov štúdia a formácie je to prvý skutočne vážny krok, kedy už môže kázať, krstiť, sobášiť či udeľovať požehnaní. Diakon skladá sľub celibátu a poslušnosti biskupovi.

Boli ste aj na diakonskej praxi v nejakej farnosti, resp. predtým?

V dobe môjho diakonátu som býval v kňazskom kolégiu v Ríme a tak som nebol priamo zapojený do pastoraácie v nejakej farnosti. Okrem štúdia som poznával aj dejiny Ríma a univerzalitu Cirkvi. Bolo to obdobie mojich špecializovaných štúdií cirkevného práva. Snažil som sa však využiť všetky príležitosti na kontakt s ľuďmi a chodieval som vypomáhať do blízkej farnosti. Môj prvý sobáš, ktorému som asistoval, bol práve v tom čase. Ako diakon som sobášil v Ražňanoch moju najmladšiu sestru. Dva týždne pred mojimi primíciami som ešte sobášil môjho bratranca.

Primície – kedy boli a ako ste ich duchovne prežívali? Ako to prežívala Vaša rodina, Vaši starí rodičia, Vaši duchovní podporovatelia?

Za kňaza som bol vysvätený na sviatok sv. Cyrila a Metoda v piatok 5. júla 2002. V najbližšiu nedeľu som mal primície. Bola to veľká farská slávnosť a celkom určite nezaslúžené Božie požehna-

Odpust sv. Jozefa, robotníka - pokropenie vodou; snímka: Martin Magda

nie. Už vtedy som to cítil ako výsledok mnohých modlitieb dobrodincov a obiet, ktoré ma na mojej ceste ku kňazstvu sprevádzali. Bola to výborná príležitosť na stretnutie sa s celou mojou širšou rodinou, priateľmi, spolužiakmi a dobrodincami. Bol som Bohu veľmi vďačný. V tom čase som zo svojich starých rodičov mal nažive už iba otcovu mamu. Moje tri sestry boli už vydaté a jedna z nich očakávala prírastok do rodiny. Primície a vlastne celý rok 2002 bol však v našej rodine veľmi poznačený onkologickým ochorením môjho otca, ktoré mu diagnostikovali vo februári 2002. Na primíciách bol už viditeľne chorý a veľmi schudnutý. Následne, ako 59-ročný, po pol roku chorobe podľahol. Bola to v tom čase pre celú našu rodinu naozaj ťažká skúška. Veľká ra-

dosť sa miešala s hlbokým smútkom. Dobrý Pán Boh však vie, aké má s nami plány.

Prvá kapláňka – miesto, časové obdobie. Prvá farnosť. Kde všade ste pôsobili ako kňaz?

Mojou prvou farnosťou, v ktorej som pôsobil, bola farnosť sv. Pia V. v Ríme. Bolo to počas prvých troch rokov môjho kňazstva. V tom čase som robil doktorát na pápežskej Lateránskej univerzite. Okrem bežnej kaplánskej služby mi bola zverená predmanželská príprava snúbencov. Práve na túto časť mojej služby mám najlepšie spomienky. Zosobášil som niekoľko párov a potom aj krstil ich deti. Po ukončení štúdií som sa v r. 2005 vrátil na Slovensko. Mojou kapláňkou bola farnosť Prešov - Solivar. Na ten čas mám výborné spomienky. Farnosť Prešov - Solivar je tak na-

poly mestská a napoly vidiecka farnosť so štyrmi filiálkami. Slúžili sme sv. omše v 7-mich kostoloch. Zároveň mi bola zverená práca na Diecéznom súde v Košiciach a postupne aj duchovná formácia študentov v Košiciach.

Podľa Vašich titulov nasledovali ďalšie Vaše štúdiá. Čo Vás viedlo, resp. prinútilo študovať ďalej?

Po ukončení základnej teológie som v Taliansku pokračoval aj v špecializovanom štúdiu cirkevného práva. V Ríme som tak prežil 7 rokov od 1998 do 2005. O pokračovanie v štúdiách ma požiadal pán arcibiskup Tkáč. Vychádzal z potrieb našej arcidiecézy. Vzhľadom na to, že som už mal vyštudované civilné právo, pravdepodobne uznal za vhodné, aby som sa venoval cirkevnému právu. Ja sám som sa tejto výzve nebránil.

Uvedomoval som si však, že osobitne pre kňaza je potrebné nielen vzdelanie, ale v prvom rade múdrosť. Múdrosť, o ktorej hovorí Božie slovo a ktorá je Božím darom. Vedel som, že je potrebné venovať sa nielen paragrafom, ale priamo sa dotýkať ľudských duší.

Kde pôsobíte teraz?

Mojimi dvomi hlavnými pôsobiskami sú Katolícka univerzita, Teologická fakulta v Košiciach, kde vyučujem cirkevné právo a Metropolitný súd Košickej arcidiecézy, kde som sudcom. Bývam v kňazskom seminári a tak mám výbornú príležitosť byť v kontakte s bohoslovcami, budúcimi kňazmi našej arcidiecézy. Bol som tak svedkom formácie našich kňazov za posledných 12 rokov.

Aké „povinnosti“ Vám z Vášho vzdelania udelila naša Cirkev?

Po mojom návrate z Talianska v r. 2005 som začal učiť cirkevné

a civilné právo na Katolíckej univerzite v Košiciach. Som členom presbyterskej rady a členom kolegia konzultantov Košickej arcidiecézy, členom akademického senátu i legislatívnej komisie Katolíckej univerzity. Vo veľkej miere trávim môj čas na cirkevnom súde, kde sa, ako cirkevný sudca, venujem manželstvám, ktoré sú v kríze, alebo sa už rozpadli. Je to naozaj veľmi náročné, ale o to je väčšia radosť, keď ľuďom vrátime nádej. Zároveň som vicepostulátorom beatifikácie Božej služobnice Anky Kolesárovej. Spolupracujem s rádiom Lumen a televíziou LUX. Snažím sa s ľuďmi komunikovať čo najviac. Aj keď mi nie je zverená žiadna konkrétna farnosť, rád využijem každú pastoračnú príležitosť ako sú pôstne kázne, besedy, farské odpusty.

Aké poslanie ste si "vzali za svoje", ktoré by ste chceli šíriť, resp.

ním budovať, posilňovať naše cirkevné spoločenstvo, našu arcidiecézu?

Ktosi raz povedal, že každá kresťanská duša má byť matkou Boha. To znamená, že ho má priniesť na svet. Snažím sa sústreďovať na plnenie mojich každodenných povinností a robiť ich čo najlepšie. Oslovuje ma verš z Listu Efezanom, že „máme konať dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali“ (Ef 2, 10). Celkom určite je potrebné hľadať nové spôsoby a prostriedky ako osloviť ľudí, ale odkaz Evanjelia je stále ten istý. Dal by Pán Boh, aby som bol dobrým nástrojom v Jeho rukách.

Pri odpustovej slávnosti v našej „katedrále“, ktorá je zasvätená sv. Jozefovi, robotníkovi, ste vo Vašej homílii ako nosný prvok použili radosť. Prečo? Pôsobí na Vás tento svet ako veľmi zarmútený, nešťastný? Auditórium na Vašu

Odpust sv. Jozefa, robotníka - bohoslužba obety; snímka: Martin Magda

tému radosti zareagovalo radostne. Bol to smerovaný úmysel?

Nemyslím si, že je nutné ako si umelo predstierať radosť. Keď si však kresťan uvedomí pravdu o sebe a o Božej láske i o povolani stráviť večnosť v nebi, tak radosť príde aj sama. Myslím si, že práve radosť a pokoj je to, čím my kresťania môžeme najviac osloviť tých, čo nežijú svoju vieru či dokonca neveriacich. Možno nám to oni sami priamo nepovedia, ale ich nevyslovená otázka môže znieť: „Ukážte nám najprv vy - kresťania vašu radosť a potom nás oslovíte vašou vierou.“ Je to práve naša misia do tohto ufrflaného sveta - priniesť Evanjelium, Dobrú zvesť. Môj úmysel nebol nejako lacno rozosmiať veriacich vo Víťaze, ale skôr vďaka radosti Velkej noci a humoru s nimi nadviazať kontakt, aby sme sa tak spolu rýchlejšie otvorili Božej milosti. Som Vaším veriacim vďačný, že túto ponuku prijali.

Ak my, kresťania, máme vlastniť radosť zo zmŕtvychvstaleho Krista, ako sa stáva radosť ešte radostnejšou, alebo čo by mal veriaci preto urobiť?

Podľa Svätého písma sú radosť, práve tak ako pokoj, Božím darom. Žalmista hovorí: „Nech zvedia o tom ponížení a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám oživne.“ Sám Pán Ježiš sľubuje radosť, „ktorú nám nik nezvezme“ (Jn 16, 22). Veľkonočnú a kresťanskú radosť nájdeme vtedy, keď to, čo veríme a vyznávame, budeme naozaj aj žiť. Teda vtedy, ak budem ako manžel, manželka, rodič, sused, zamestnanec, kňaz a kresťan robiť to, čo iní odo mňa očakávajú. Teda to, čím budem prínosom pre ľudskú rodinu. Jedným slovom,

aby ľudia mali dôvod sa ku mne vracaať a nie ma obchádzať.

Pravdou je však aj to, že to nie je radosť, ktorú by sme mali hľadať v prvom rade, ale láska. Následkom lásky však medzi nami budeme cítiť aj radosť.

Ako ste sa pripravovali na ponuku slávnostného kazateľa do Víťaza, ako ste si pripravovali homíliu? Museli ste si niečo našťudovať o našej farnosti, alebo farnosť Víťaz má už svoje základné črty, napriek tomu, že je ešte veľmi „mladučká“ (v tomto roku oslaví 20 rokov od založenia)?

Ak ma niekde pozývajú, tak sa vždy snažím zistiť o danej farnosti, či kostole čo najviac. Potom má človek k ľuďom bližšie a keďže pozná ich korene, tak ich aj lepšie chápe. Keďže tiež pochádzam zo Šariša, tak som mentalite ľudí rozumel. Samotný titul kostola sv. Jozefa, robotníka, začiatok mesiaca majú a veľkonočné obdobie ponúkajú dostatočný priestor na reflexiu. Mal som teda v úmysle využiť tieto silné odkazy a posolstvá na to, aby sme sa mohli dotknúť manželov, rodičov, rodín. Osobitne som pociťoval potrebu cez príklad sv. Jozefa osloviť mužov.

Vo všeobecnosti, v dnešnej „digitálnej a umelohmotnej“ dobe a internetovej komunikácii, v ktorej aj Svätý Otec František využíva túto formu, má takáto komunikácia takú váhu, ako keď sa Pán Ježiš stretol so sv. Ondrejom osobne? Nechýba nám dnes to osobné stretnutie s Ježišom? „Neodcuďujeme sa“ navzájom (aj v našej Cirkvi) touto komunikáciou? Viete si predstaviť, že sa táto umelá komunikácia zastaví, zmení?

Pokrok sa zastaviť nedá. Mys-

lím si, že sme si na moderné technológie zvykli a už by sme sa ich ani nechceli vzdať. Umožňujú nám rýchlejšie komunikovať, ľahšie získavať informácie a v mnohom nám naozaj uľahčujú prácu. Bez mobilného telefónu či internetu by sme dnes mali ťažší deň. Sám Pán Ježiš nás pozýva: „čo počujete do ucha, rozhlasujte zo striech“ (Mt 10, 27). Moderné formy komunikácie tak môžu byť akési strechy súčasnosti, z ktorých sa hlása Evanjelium. Aj tento náš rozhovor vzniká vďaka elektronickej komunikácii. Ja sám sa snažím ľudí osloviť na mojej webovej stránke jurica.sk. Súhlasím však s tým, že médiá nemôžu a nesmú nahradiť ľudské stretnutie, pohľad do očí, podanie ruky či objatie. Človek nie je robot, má dušu i telo. Ruka v ruke s rastom našich technických možností musí rásť aj naša viera a ľudská spolupatričnosť.

Ako by sme mohli spojiť tieto dve komunikácie, ľudskú a internetovú? Dá sa to? My, kresťania, pri sv. omšiach na „chvíľu“ vytvárame osobnú komunikáciu človek – človek. Stačí to?

Tá prvá a základná komunikácia je stretnutie a rozhovor človeka s Bohom. Tento rozhovor sa však neuskutočňuje na žiadnej sociálnej sieti, ale v našom vlastnom vnútri. Ľudí môže osloviť iba ten, kto sa najprv rozprával s Bohom. Vedení Duchom Svätým tak budeme vedieť, kedy použiť SMS-ku a kedy niekoho objať. Spoločné stretnutie v kostole z nás vytvára rodinu a upevňuje naše povedomie Božích detí, ktoré majú spoločného Nebeského Otca. Následne posilnení Božou láskou to môžeme ukázať pri každodenných si-

Odpust sv. Jozefa, robotníka - koridor pre slávnostného celebranta; snímka: Martin Magda

tuáciach medzi manželmi, rodičmi a deťmi, kolegami v práci, susedmi. Súhlasím však s tým, že je dnes ťažšie stretnúť sa s druhými. Niekedy boli pred domami lavičky. Dnes už nie sú. O to viac je potrebné vytvárať situácie, kde sa budú ľudia stretávať.

Čo Vás ešte upútalo, ak nie prekvapilo v našej farnosti? V čom by ste nás povzbudili?

Príbeh kostolov vo Vašej obci je veľmi zaujímavý. Osobitne okolnosti, za ktorých bol postavený nový kostol, sú v dnešnej dobe až kuriózne. Rovnako sú známe okolnosti vzniku Vašej farnosti či stavby fary. Som presvedčený, že to bolo dobré rozhodnutie. Moja skúsenosť s Vašou farnosťou bola ohraničená jednou sv.

omšou. Oslovila ma však spontánnosť ľudí počas sv. omše, nemali ťažkosť sa aj zasmiať. Spieval snád' celý kostol. Bolo zjavné, že požiarnický zbor má vo Vašej obci silné zastúpenie. Ich oficiálna prítomnosť v kostole urobila sv. omšu ešte slávnostnejšou. V mesiacoch a ani vo väčšine dedín počas odpustov už nevidieť stánky pred kostolom a tak to pre mňa bolo milé pripomenutie si môjho vlastného detstva. Oslovuje ma aj tento Váš farský časopis. Celkom osobitne som sa potešil bratskému stretnutiu s Vaším duchovným otcom vdp. Marekom Hnatom. Bolo pre mňa veľmi povzbudzujúce vidieť jeho starostlivosť o farnosť a spoluprácu s veriacimi.

Aký duchovný odkaz by ste na zá-

ver adresovali našim čitateľom, našim veriacim?

Viem, že ľudia očakávajú od kňazov dobrý príklad či povzbudenie. Ale aj my kňazi potrebujeme byť povzbudení veriacimi. Sme na tej istej lodi, ktorá smeruje k brehom večnosti. Dobrý Pán Boh má s nami veľké plány a vždy je pripravený nám pomôcť. Dal za nás svoj život a my mu patríme. Je však potrebné mu prejaviť našu dôveru. Som presvedčený, že stále platí to, čo hovorievali už naši starí rodičia: „Kto sa Boha nespustí, Boh ho neopustí!“ V tomto duchu ešte raz prajem Vaším čitateľom hojné Božie milosti a všetko Jeho požehnanie.

Ďakujeme za rozhovor.

pripravil: M. Magda

Storočnica Fatimy: 13. máj 1917 (3. časť)

Mesiace máj, počas ktorého celá Cirkev oslavila 100. výročie od zjavení Panny Márie, je za nami. Zrak veriacich všetkých kontinentov bol upriamený na Fatimu. Diecézy a farnosti sveta sa pripojili k oslavám modlitbou ruženca a fatimskými slávnosťami, čo svedčí o univerzálnosti tohto posolstva. Dojímavá bola procesia so sochou fatimskej Madony v uliciach zničeného mesta Aleppo v Sýrii. Prítomnosť Božej Matky bola symbolom nádeje a vytúženého mieru pre túto ťažko skúšanú krajinu. Svätý Otec František ako pútnik svetla a prorok našej doby putoval do Fatimy, aby priniesol k nohám Božej Matky celé ľudstvo a prosil o pokoj vo svete. 13. mája vyhlásil za svätých súrodencov Františka a Hyacintu ako najmladších svätcov Cirkvi, ktorí nezomreli mučeníckou smrťou.

Hneď po príchode do Kaplnky zjavení pápež zveril svet Nepoškvrnenému Srdcu Márie: "Zdravas', život i sladkosť, buď pozdravená, nádej naša, ó, putujúca Panna, ó, Kráľovná celého vesmíru, v najhlbšom vnútri tvojho bytia, v tvojom Nepoškvrnenom Srdci, zhliadni na radosti človeka, ktorý kráča smerom k Nebeskej vlasti. V najhlbšom vnútri tvojho bytia, v tvojom Nepoškvrnenom Srdci, zhliadni na bolesti ľudskej rodiny, ktorá kvílí a narieka v tomto údolí sléz. V najhlbšom vnútri tvojho bytia, v tvojom Nepoškvrnenom Srdci, ozdób nás leskom šperkov tvojej koruny a urob z nás pútnikov, akou si bola ty. S tvojím panenským úsmevom dodaj silu radosti Kristovej Cirkvi..."

Tajomstvo svojho Nepoškvrneného Srdca Matka Božia poodhalila pastierikom pri svojom druhom

zjavení 13. júna 1917. V tento deň Cirkev slávi spomienku sv. Antona Paduánskeho. Obľúbený svätec je veľmi uctievaný v Portugalsku, keďže pochádzal z Lisabonu. Jeho sviatok je v celej krajine oslavovaný ľudovými zábavami, procesiami, atď. Sv. Anton je dodnes patrónom aj fatimskej farnosti, preto rodičia malých pastierikov boli zvedaví, či deti dajú prednosť atrakciám v obci alebo pôjdu za svojou Paňou do Cova da Iria. Tie sa rozhodli ísť v ústrety stretnutiu s Pannou Máriou, kde ich už prekvapivo čakalo množstvo ľudí v tieni stromov.

V čase poludnia oblohu opäť preťalo svetlo blesku a potom už deti videli Božiu Matku, žiariacu viac ako slnko, stáť nad malým dubom. Lucia sa opäť pýta, čo si Pani od nich praje, na čo dostane odpoveď, aby

sem prišli nasledujúci mesiac trinásteho, aby sa modlili denne ruženec a aby sa naučili čítať. Posledná prosba bola určená špeciálne pre Luciu, aby neskôr mohla šíriť posolstvo všetkými prostriedkami a, samozrejme, zaznamenať jeho obsah pre budúce generácie. Lucia opäť poprosila Matku Božiu: „Chcela by som Vás poprosiť, aby ste nás vzala do neba“. Odpoveďou bolo proctvo: „Áno, Hyacintu a Františka si tam čoskoro vezmem, ale ty zostaneš ešte nejaký čas tu na zemi. Ježiš chce, aby ho ľudia poznali a milovali, a ty mu máš pri tom pomáhať. Chce zaviesť vo svete úctu k môjmu Nepoškvrnenému Srdcu.“ Na tieto slová Lucia smutne zareagovala, že tu na zemi zostane sama. Panna Mária ju však láskyplne uistila: „Nie, dcérka! Bolí ťa to veľmi?

Fatima pri svätorečení Františka a Hyacinty; snímka: Martin Magda

Nočná Fatima pri svätorečení Františka a Hyacinty; snímka: Martin Magda

Nestrácaj odvahu. Nikdy ťa neopustím, moje Nepoškvrnené Srdce bude tvojím útočiskom a cestou, ktorá ťa privedie k Bohu.“ Po týchto slovách, podobne ako v máji, opäť roztvorila svoje ruky a deti zalialo Božské svetlo, symbolicky zobrazujúce budúcnosť troch detí. Lucia spomína: „Hyacinta a František stáli v onej časti svetla, ktorá sa dvíhala k nebu, a ja v tej, ktorá sa rozlievala po zemi. Pred pravou dlaňou Panny Márie bolo srdce ovinuté trním, ktoré ho akoby prebodávalo.“ Deti hneď pochopili, že videli Nepoškvrnené Srdce Božej Matky, zraňované ľudskými hriechmi. Mária deťom ukázala, že celé ľudstvo prebýva v jej Srdci. V tom Srdci, pod ktorým nosila svojho Syna, v tom Srdci, v ktorom zachovávala všetky jeho Slová a premýšľala o nich, v tom Srdci, ktoré bolo prebodnuté pod krížom.

Osud sveta jej nie je ľahostajný ani teraz, práve naopak, bytostne sa jej dotýka. Až tak, že prebodáva jej najintímnejšie vnútro nanovo a nanovo hriechmi a nedbalosťou.

Zjavenie Nepoškvrneného Srdca vo Fatime je dôkazom, že Mária prijala svoju úlohu pod krížom - byť Matkou celému ľudstvu. Preto už niet trápenia, choroby a bolesti, ktoré by sa nedotýkali jej Srdca. To je aj dôvod jej príchodu do Fatimy - ukázať svoju blízkosť a lásku dnešnému človeku. Ako povedal pápež vo Fatime: "Mária nie je neživý svätý obrázok, ale skutočná mama, ktorá sa zaujíma a chce počúvať, ba priam vziať naše radosti i bolesti. Žiaden aspekt ľudského života jej nebol cudzí počas jej pozemského putovania. Preto chápe všetky naše pochybnosti a slabosti."

Lucia sa v začiatkoch zjavení cíti-

la opustená a nechcená vo vlastnej rodine, keďže ju považovali za klamárku a k tomu sa dozvedela, že čoskoro príde aj o svojich dôverníkov Františka a Hyacintu. Matka Božia ju nežne a materinsky povzbudila slovami, ktorými sa z Fatimy prihovára osobne každému z nás: „Nikdy ťa neopustím, moje Nepoškvrnené Srdce bude tvojím útočiskom a cestou, ktorá ťa privedie k Bohu.“

Odvzdajme sa aj my Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a modlime sa so Svätým Otcom a bratmi a sestrami na celom svete (oficiálna Jubilejná modlitba zasvätenia z Fatimy):

Zdravas, Matka Pána, Panna Mária Fatimská, Kráľovná posvätného ruženca! Požehnaná medzi všetkými ženami, Ty si obraz Cirkvi odetej do Velkonočného svetla, Ty si sláva nášho ľudu, Ty si víťazstvo nad útokom zla.

Prorockto milosrdnej lásky Otca, učiteľka ohlasovania radostnej zvesti Syna, znamenie horiaceho ohňa Ducha Svätého, uč nás, v tomto údolí radostí a bolesti, večným pravdám, ktoré Otec zjavuje svojím maličkým. Ukáž nám moc svojho ochranného plášťa. Tvoje Nepoškvrnené Srdce nech je útočiskom hriešnikov a cestou vedúcou k Bohu.

V jednote so svojimi bratmi a sestrami, vo viere, nádeji a láske, odovzdávam sa Tebe. Skrze Teba, v jednote so svojimi bratmi a sestrami sa zasväcujem Bohu, ó Panna Mária Ružencová z Fatimy.

A takto obklopený(á) Svetlom, ktoré vychádza z Tvojich rúk, smiem chváliť Nebeského Otca naveky vekov. Amen.

Peter Stašík

snímky: autor textu

(pokračovanie v budúcom čísle)

„Nenechám vás ako siroty...“

Smutný je osud siroty. Je to dieťa, ktoré razom stratí oboch rodičov a ostáva samé. To, čo bolo preňho ostrovom istoty je preč, láska rodičov, istota domova. Zrazu je vystavené priazni, alebo nepriazni iných ľudí a osudu. Je to ťažká predstava a ešte ťažšie žitie - byť sirotou. A preto nás náš láskavý Ježiš uisťuje: „Nenechám vás ako siroty, prídem k vám...“ Je to jediný raz v celom Novom zákone, čo sa Ježiš obracia na nás s týmto oslovením. Už nikdy viac nás nenazve sirotami, pretože nám posielala Ducha Svätého.

Lenže je iba toto úloha Ducha Svätého? Zaplniť prázdne miesta po Ježišovi? Odpoveď nájdeme v Liste Rimanom: „Veď všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme Abba Otče. Sám Duch spolu s naším Duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. Ale ak sme deti, sme aj dedičia, Boží dedičia a Kristovi spoludedičia“ (Rim 8, 14-18).

Nie je to iba Utešiteľ, ktorý má osušiť slzy učeníkov po Ježišom

odchode. Skrze Neho sa stávame adoptovanými synmi a dcérami nášho Otca. On, Duch synovstva prebýva v nás a neustále svedčí nášmu Duchu, že sme milované Božie deti. Mohli by sme povedať, že v nás neustále produkuje „synovstvo a dcérstvo“.

Ducha Svätého oslavujeme v Turíčnu nedeľu a v pondelok, ale bez Ducha Svätého by nemal byť ani jeden náš deň. A toto pozemské slávenie v našom srdci by sa malo ukončiť až naším posledným výdychom.

Keď zostupuje Duch Boží do večeradla, začína klíčiť nový život. Zrazu všetko dostáva zmysel. Už nie sme viac sirotami bez mena, identity a rodiny. V Ježišovi Kristovi, skrze Ducha Svätého zakúšame svoju novú identitu. Vieme, kým sme a kam ideme. Vieme, že nám všetko slúži na dobré. Vieme, že každý problém má riešenie. Zakúšame, že sme dokonalí a bezpodmienečne milovaní.

Duch Svätý je síce posledný pri zjavovaní osôb Najsvätejšej Trojice, ale prvý, ktorý prebúdzá našu vieru. Bez neho by bol Ježiš pre nás iba zaujímavou historickou osob-

nosťou, vďaka Duchu Svätému, je však Ježiš stále živý, ten, ktorý pôsobí v našich životoch. Bez neho by bola biblia iba učenou knihou, vďaka Duchu Svätému sa stáva živým Božím slovom. Bez neho by boli sviatosti iba prázdny zvykmi, či rituálmi, vďaka Duchu Svätému sa nám cez sviatosti sprostredkúva Božia pomoc a sila. Bez neho by bola liturgia iba nostalgickým a zaujímavým divadlom, vďaka Duchu Svätému sa stáva skutočným stretnutím s Bohom. Bez neho by bola cirkev iba akási organizácia, či inštitúcia, vďaka Duchu Svätému sa stáva živým spoločenstvom, ktoré nám prináša oslobodenie a záchranu od zla. Bez neho by bola charita len sociálnou činnosťou, vďaka Duchu Svätému sa stáva pomocou, ktorá šíri lásku. Bez neho by neexistovali vnuknutia, ktoré nás pobádajú k dobrým skutkom, menia životy ľudí. Vďaka Duchu Svätému môžeme prežívať skutočnú intimitu v Bohu. To vďaka Duchu Svätému v nás prebýva svätý nepokoj, aby sme išli a vydávali svedectvo, aby sme nespali, ale hlásali lásku a šírili pokoj. Ak by nebolo Ducha Svätého, nedokázali by sme adorať živého Ježiša v hostii.

Keď sme sa v krste znovuzrodili ako Božie deti, prešli sme zároveň "transplantáciou srdca". Bolo nám vyňaté srdce kamenné a vložené srdce naplnené Duchom Svätým, takže kráčame podľa Božích nariadení, milujeme a cítime.

Otvorme teda svoje srdcia každý nový deň pre pôsobenie Ducha Svätého a dôverujme jeho neomylným pokynom, ktoré dávajú zmysel nášmu žitiu. Veď Duch Svätý je tu pre každého.

Mgr. Martina Gondová

Nekrológ: Sr. Marie Doubravka - Anna Štofaničová

Narodila sa 24. ríjna 1929 vo Víťaze okres Prešov na východnom Slovensku. Pokrtená bola 3. listopadu v Širokom, biřmována bola také v Širokom 6. června 1941 košickým biskupom Josefom Čárskym.

Do Kongregace Milosrdných sester III. řádu sv. Františka pod ochranou Svaté Rodiny vstoupila 1. zářím 1945. V kongregaci již žila její rodná sestra S. M. Dagmar. Na nemocniční praxi byla poslána do okresní nemocnice v Jihlavě, kde sloužila nemocným na dětském a očním oddělení. Tuto práci měla velmi ráda.

V červenci 1947 odjela do Brna, aby začala postulát. Obláčku měla 16. prosince 1947. Z přijetí řeholního roucha i nového jména se velmi radovala. Napsala k tomu: „Na noviciát jsem se tolik těšila, všechno mi Pán Ježíš dal do klína. Prosím denně nebeskou Matičku, abych se stala hodnou a vděčnou za takovou přemíru milostí a mou největší snahou bylo stále dokonaleji plnit vůli Boží.“

1. řeholní sliby čistoty, chudoby a poslušnosti složila 18. prosince 1948. Od 28. prosince 1948 začala pracovat na Oční klinice v Brně, kde sloužila až do konce července 1956, kdy byly všechny naše sestry z nemocniční služby propuštěny a odešly do mateřnice v Brně.

17. srpna 1956 odjela do Domova důchodců na Polom u Mariánských Lázní, kde pracovala střídavě u nemocných, také v kuchyni a v prádelně, jak bylo třeba.

10. prosince 1959 složila v Lechovicích doživotní sv. sliby. V letech 1970 a 1971 skládala zkoušky z malé teologie.

12. dubna 1972 byla přeložena z Polomu u Mariánských Lázní na Vranov u Brna do exercičního domu. Pečlivě se starala o poutní chrám Panny Marie, pracovala na faře, na zahradě. V 1983 byla v místní komunitě sester jmenována představenou, tuto službu vykonávala celkem 7 let. Na konci října 1996 byla přeložena na brněnské biskupství na Petrově; loučení s poutním místem, místními lidmi i poutníky pro ni bylo po tolika letech velmi bolestné.

Na biskupství pracovala v kuchyni a v prádelně. Pánu vždy sloužila s radostí, s úsměvem a mateřskou láskou, dovedla druhé rozveselit, snažila se nikoho nezarmoutit. Její vděčnost za Pánovo vyvolení s věkem stále rostla, v Jeho službě se nasazovala až do posledního dne. Svě modlitby zvláště obětovala za kněze a za jejich posvěcení, za nová povolání ke kněžství i zasvěcenému životu.

V roce 2007 se vrátila do mateřnice na Grohově ulici, kde sloužila v kostele Svaté Rodiny jako sakristánka. V této službě byla velmi svědomitá, vytrvala v ní až do soboty před Květnou nedělí,

8. dubna 2017. Poté onemocněla a pro stálé zhoršování zdravotního stavu byla převezena do nemocnice Milosrdných bratří. Zde pak po několika dnech posílněna sv. svátostmi odevzdala svůj naplněný život Pánu. Zemřela ve čtvrtek 27. dubna 2017 ve věku 87 let po 68 letech řeholního života. Sestra Doubravka byla poslední ze 14 řeholních sester naší kongregace, pocházejících z Víťazy.

Pán ať jí bohatě odplatí její věrnou službu pro Něj i pro kongregaci a dá jí věčně patřit na svou Tvář.

snímka: Martin Magda

Púť do Svätej zeme

Marec v tomto roku bol pre mňa a ďalších 58 pútnikov milostivým mesiacom. S veľkým nadšením a každý so svojou obetou a očakávaním sme putovali na sväté miesta, kde kráča a učil nás Spasiteľ Ježiš Kristus, kde sa zrodila naša spása a naša viera i Cirkev.

S odstupom času si v myšlienkach znovu a znovu premietam obrazy tých najvzácnejších miest od Božieho hrobu až po vzdialený Hebron, kde sú pochovaní praotec Abrahám s manželkou Sárrou a ďalší patriarchovia.

Dávajúc si svoje predsavzatie, že tie miesta zachytím na fotografický aparát, ma povznášalo, no zároveň vo mne vzbudzovalo rešpekt a samozrejme aj obavu, ako sa so 6 kg batohom fotografickej techniky dostanem cez veľmi prísne kontroly na letiskách, lebo sme cestovali do tretích krajín, kde bezpečnosť stráži veľké množstvo vojakov a polície. Ale aj napriek tomuto "strachu" mi Pán doprial tieto miesta zdokumentovať na záberoch, ktoré Vám chcem, naši drahí čitatelia, ponúknuť. Bude to iba zlomok, možnože vám to nič nepovie, ale moja spolupútnička sr. Ulrika zo slovenskej provincie Congregatio Jesu sa tiež obetovala a každý deň zapisovala a popisovala navštívené miesta vo Svätej zemi. Vzhľadom na rozsiahlosť textu a fotografií budeme ponúkanú dokumentáciu uverejňovať po častiach.

14. 3. 2017

Hrob patriarchu Abraháma v Hebrone, Betlehem, Bazilika Narodenia Pána, Jaskyňa mlieka

Tretí deň sme začali návštevu najdôležitejšieho miesta pre tri monoteistické náboženstvá - kresťanov, Židov a moslimov - hrobu patriarchu Abraháma v Hebrone. Na mieste, kde sú pochovaní Abrahám, Sára, Izák, Rebeka, Jakub, Lia a podľa tradície aj Jozef, stojí budova, ktorú dala postaviť sv. Helena ako palác v byzantskom štýle. Neskôr z nej križiaci urobili pevnosť a po ich odchode zo Svätej zeme sa stala mešitou a synagógou. Zvláštnosťou tejto budovy je, že v jednom objekte je aj mešita aj synagóga vedľa seba. Žiaľ, po atentáte jedného ortodoxného amerického Žida, ktorý v roku 1994 vošiel do mešity so samopalom a vystrieľal moslimov, ktorí sa tam modlili, došlo k prísny opatreniam a mešitu od synagógy predelili stenou.

Politická situácia v Hebrone je veľmi zložitá. Kvôli synagóge tam síce zostalo asi 400 Židov, ale sú v prísne ohraničenom priestore a stráži ich izraelská armáda (asi 600 vojakov). V samotnej mešite,

ktorá prešla niekoľkými zmenami podľa vlády sultánov, sa nachádzajú fiktívne hroby Abraháma, Izáka a Rebeky. Ich skutočné hroby sa nachádzajú 70 m pod zemou a na mieste, kde je vchod, horí svieca, ktorú je možné vidieť zhora.

Z mešity sme išli do malej manufaktúry, kde sa vyrába ručne hebronská keramika a sklo.

Z Hebronu sme sa vrátili do Betlehema a navštívili pole pastierov. Miesto, ktoré v dobe, keď sa narodil a žil Pán Ježiš, bolo mimo mesta, dnes je už jeho súčasťou. Sú tam zachované dve jaskyne, v ktorých sa zdržiavali pastieri aj so stádami, lebo sú tam veľké teplotné rozdiely medzi dňom a nocou. Samozrejme, obe sú upravené ako kaplnky. Okrem dvoch jaskýň - kaplniek je tam postavený aj nový kostol z roku 1954 v tvare beduínskeho stanu, keďže pastieri boli beduími. Je dielom talianskeho architekta Antonia Barluzziho.

Po krátkom oddychu sme sa vydali do baziliky Narodenia. História baziliky je veľmi zaujímavá. Prvý kostol na tomto mieste dala postaviť sv. Helena r. 326 v byzantskom štýle. V dnešnej bazilike je možné vidieť mozaikové podlahu z tohto

kostola. V r. 386 sa sv. Hieronym nasťahoval do jednej z jaskýň neďaleko baziliky a tam prekladal Sv. písmo do latinčiny. Bazilika, ktorá má dnešnú podobu, bola postavená kresťanským cisárom v 6. storočí. Je to päťlôžová bazilika na spôsob rímskych bazilik. Bazilika narodenia bola jediným kostolom, ktorý nebol zničený počas obsadenia Perzskou ríšou v 7. storočí, lebo na priečelí baziliky bol obraz troch mudrcov v perzskom oblečení.

V 12. storočí sa v bazilike usadili križiaci a okrem toho, že rozšírili okolie baziliky, vyzdobili ju nádhernými mozaikami. Keď boli križiaci vykázaní zo Svätej zeme, baziliku prevzali františkáni. Avšak počas vlády Osmanskej ríše vydal turecký sultán zákon „Status quo“, podľa ktorého sa kostoly vo Svätej zemi rozdelili medzi všetky kresťanské cirkvi, ktoré sa tam nachádzali. Tak sa bazilika Narodenia dostala do správy ortodoxnej cirkvi. Františkáni museli odísť z baziliky, ale pretože chceli ostať na mieste narodenia nášho Pána, postavili vedľa baziliky kostol zasvätený sv. Kataríne Alexandrijskej. Práve v tomto kostole sa slávi polnočná svätá omša, vysielaná do celého sve-

Mešita v Hebrone, vľavo hrobka praotca Abraháma a manželky Sára; snímka: Martin Magda

ta. Pod kostolom je kaplnka sv. Jozefa, keď sa mu zjavil vo sne anjel a prikázal mu, aby vzal matku a dieťa a odišiel do Egypta. Vľavo od nej je kaplnka Neviniatok, ktoré dal Herodes povraždiť. Napravo je kaplnka sv. Hieronyma. Kedysi tam boli aj jeho pozostatky, ale neskôr boli prevezené do Ríma a nachádzajú sa v bazilike Santa Maria Maggiore.

Tak ako baziliku Božieho hrobu, tak aj baziliku Narodenia opravujú a tak sme si nemohli vychutnať celú jej krásu. K samotnému miestu narodenia sme sa po odstatí si v rade dostali strmými schodami. Na mieste narodenia je štrnásťpäť hviezda ako symbol štrnástich pokolení v Ježišovom rodokmeni a nad ňou visí pätnásť lúčov ako symbol pätnástich kresťanských cirkví.

Ako poslednú sme navštívili Jaskyňu mlieka. Podľa tradície je to miesto, kde sa zastavila Svätá ro-

dina pri úteku do Egypta. Keď Panna Mária krmila malého Ježiška, tri kvapky mlieka spadli na skalú a tá obelela. Okrem kaplnky, ktorá je v jaskyni, je tam aj kaplnka Ustavičnej poklony, v ktorej pôsobia sestry z Talianska. Na vrchu je kostolík, ktorý mohol byť postavený vďaka štedrosti talianskych a slovenských veriacich. To miesto má ešte jednu zvláštnosť. Chodia sa tam modliť ženy, ktoré nemôžu mať deti. Pri vchode do areálu je miestnosť, v ktorej sú fotografie detí, ktoré sa narodili matkám, ktoré sa tam modlili.

15. 3. 2017

Galilea, hora Karmel a prístavné mesto Haifa, Nazaret, Bazilika Zvestovania Pána

Štvrtý deň sme začali cestou z Júdska do Galiley. Po dva a pol hodinovej ceste nádhernou krajinou sme sa dostali z Betlehema do prístavného mesta Haifa. Je to jedno

z najväčších miest v Izraeli. Aj keď je prístavným mestom, je postavené na úpätí pohoria Karmel. Horu Karmel poznáme zo Starého zákona ako miesto, na ktorom prorok Eliáš porazil a pozabíjal Baálových prorokov. Ale poznáme ho aj v spojení s Pannou Máriou Karmelskou, alebo Škapuliarskou. Na tomto vrchu sa v čase križiakov usadil nemecký rytier Bertold po sľube, že sa stane mníchom, ak nepadne do rúk Saracénov. Neskôr sa k nemu pridali ďalší muži a tak vzniklo spoločenstvo, ktoré si dalo názov podľa miesta, kde vzniklo - karmelitáni. Po vyhnaní križiakov z krajiny museli odísť aj karmelitáni, dostali sa do Francúzska a Anglicka. V Anglicku k nim vstúpil Šimon Stock, ktorému sa neskôr zjavila Panna Mária so škapuliarom v ruke a s prísľubom, že kto ho bude nosiť, toho sa pekelný oheň nedotkne. My sme mali sv. omšu v kapln-

Betlehem, miesto narodenia Pána; snímka: Martin Magda

ke sestier karmelitánok. V kostole sme mohli vidieť časť jaskyne, v ktorej býval prorok Eliáš. Sú tam aj štyri mramorové tabule, ktoré pripomínajú sv. Jána z Kríža, sv. Teréziu Avilskú, bl. Editu Steinovú a sestru Mirjam, domorodú karmelitánku. Miesto, kde je kostol postavený, sa nazýva Stella Maris, pretože v minulosti tu stál maják, aby ukazoval lodiam cestu, keďže do Svätej zeme sa putovalo loďou. Kto sa na toto svetlo pozrel, videl ho ako hviezdu a tak to miesto dostalo pomenovanie Stella Maris - Hviezda morská. Neskôr sa dostalo aj do Loretánskych litánií ako jeden z atribútov Panny Márie.

Z Haify sme sa odviezli do Kány Galilejskej. Názov dediny je iba Kána, ale pretože vo Svätej zemi je ešte jedna Kána, voláme ju Galilejská, lebo je v Galilee. Tam v kostolíku, ktorý stojí na mieste, kde bola

svadba, na ktorej Pán Ježiš premenil vodu na víno, si manželia, ktorí boli s nami, obnovili svoj manželský sľub. Aj tento kostolík, tak ako veľa iných, mal svojho predchodcu z byzantských čias, jeho pozostatky je možné vidieť pod terajším kostolom.

Z Kány Galilejskej sme pokračovali do Nazaretu. Nazaret znamená otvorený kvet. Terajší Nazaret má podobu otvoreného kvetu. Historická časť je stredom a z nej vychádzajú novšie časti ako lupeň. Nazaret a Betlehem sú miesta, kde je najviac kresťanov.

Bazilika Zvestovania stojí na mieste, kde bol dom, v ktorom bývala Panna Mária so svojimi rodičmi. Bazilika má tri časti. Spodná časť, takzvaná krypta, je venovaná domu Panny Márie. Prostredná časť je zasvätená Zvestovaniu a vo vrchnej časti sa nachádzajú moza-

ikové obrazy, na ktorých je znázornená Panna Mária rôznych krajín. Takéto mozaiky sú aj na nádvorí. Vo vnútri sú iba tých krajín, ktoré prispeli na stavbu baziliky.

Odtiaľ sme prešli do kostola sv. Jozefa. Tento kostol stojí na mieste, kde býval sv. Jozef najprv sám a po návrate z Egypta s Máriou a s Ježišom. Domy v Nazarete v časoch Pána Ježiša boli istým druhom jaskýň. Aj tento kostol má tri časti. Úplne spodná je neprístupná. Z časti nad ňou sme mohli vidieť otvor, ktorý slúžil ako silo - otvor vyhlbený do zeme na odkladanie potravín, ktoré potrebovali byť v chlade. Dom vtedajšej doby bola vlastne jedná veľká miestnosť 6 x 9 metrov, v ktorej boli na niekoľkých miestach vyhlbené otvory - silá a v prostriedku bol kameň, ktorý slúžil ako stôl. Tretia horná časť je kostol. V ňom sme mohli

vidieť tri maľby. Na jednej je spiaci Jozef, keď sa mu zjavil anjel a kázal mu utiecť s Máriou a dieťaťom do Egypta. Na druhej je Svätá rodina a tretia znázorňuje sv. Jozefa v starobe s Pannou Máriou a do-

spelým Ježišom. V areále neďaleko kostola je ešte socha sv. Jozefa z bronzu. Sv. Jozef sedí a kolená má ošúchané od dotyku pútnikov.

Kúsok odtiaľ sme si ešte pozreli vedľa baziliky Zvestovania, ako vy-

zeral dom v Nazarete v Ježišových časoch. Archeológovia nechali túto časť odkrytú práve preto, aby si to pútnici mohli pozrieť.

sr. Ulrika

(pokračovanie v budúcom čísle)

Kana Galilejská - obnova manželských sľubov; snímka: Martin Magda

Kana Galilejská - obnova manželských sľubov; snímka: Martin Magda

Imrich Degro

O rozlišovaní Božej vôle (7. časť)

4.2 Nesprávne rozlišovanie (pokračovanie)

5.1.3 Biblia

Je to najdôležitejší spôsob, skrze ktorý nás Boh vedie.

Správne chápanie Biblie: slovo – hebr. „dabar“ – ako podstatné meno – týka sa objektívnej reality Boha, je napísané a je pravdivé, či tomu verím alebo nie; aj ako sloveso – je to slovo, ktoré hovorí ku mne ako k jednotlivcovi alebo ku konkrétnej komunite v konkrétnych okolnostiach. To „dabar“ ako podstatné meno je študované odborníkmi a oni v nej nachádzajú literárny význam. Títo vedci nepotrebujú vieru..., študujú Bibliu ako napr. Shakespeara. Božie slovo nikdy neprehovorilo k ich srdcu.

Ak Bibliu študuje veriaci, chce, samozrejme, poznať aj literárny význam, no predovšetkým túži, aby prehovorilo k jeho srdcu – teda ako sloveso... Apoštol hovorí, že Božie slovo je živé a účinné a práve toto slovo chceme zachytiť naším vnútorným sluchom srdca. A Boh k nám skrze Ducha Svätého hovorí toto slovo, ktoré nás potom vedie k pravde, o ktorej hovorí Biblia. Ježiš sám o svojom slove povedal: „...Duch Svätý... naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal“ (Jn 14, 26). Duch Svätý viedol apoštolov k tomu, aby pochopili, čo Ježiš hovoril. Pred vzkriesením i zoslaním Ducha Svätého počuli slovo, ale nechápali ho, nezostúpilo ešte do ich srdiec.

Poznámka: rozlišujeme tri spôsoby hľadania Božej vôle v Biblii:

(1) Duch Svätý mi pripomína pri modlitbe to, čo som čítal...

(2) Vlastným úsilím hľadám v Biblii podobné situácie alebo kľúčové slová a skúmam, čo o nich hovorí Biblia

(3) Náhodne otváram Bibliu pri mod-

litbe – no nemôžem si z toho urobiť techniku či metódu, musím vnímať, že ma k tomu pobáda Duch Svätý.

Súčasná Cirkev nás povzbudzuje, aby sme Bibliu čítali každý deň. Ale musíme sa Bibliou aj modliť, aby k nám Božie slovo prehovorilo ako živé slovo, ako slovo, ktoré prináša život. Aj samotná Biblia hovorí, že toto slovo súdi myšlienky i srdce ľudí, pomáha rasti človeka a volá po zmene... (porov. 2 Tim 3, 16-17; Hebr 4, 12-13).

„Viera je z hlásania a hlásanie skrze Kristovo slovo“ (Rim 10, 17). Je to jediné slovo v Biblii, ktoré nám hovorí, ako vzniká i rastie viera. Ak k nám prehovorí slovo ako sloveso, tak prebudí v našom srdci vieru až do možností robiť zázraky. Najlepší spôsob je čítať i modliť sa Bibliu a naša viera bude rásť. Prečo je to dôležité? Lebo bez viery sa nemôžeme páčiť Bohu (porov. Hebr 11, 6). „Volaj ku mne a vyslyším ťa a oznámim ti veľké, nevystihnuteľné veci, o ktorých nevieš“ (Jer 33, 3). „Odtiaľ ti zvestujem veci nové a veci skryté, o ktorých nevieš“ (Iz 48, 6). Boh nám chce zjaviť to, čo nepoznáme...

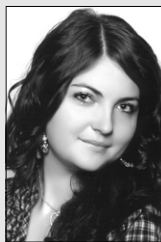
Pápež František - Radosť evanjelia (152 - 153): povzbudzuje nás k tomu, aby sme sa ponorili do Písma.

Lectio divina má 6 krokov:

- obrátim sa k Bohu a prosím o Božiu inšpiráciu, aby som v Biblii skrze Ducha Svätého bol schopný vidieť Spasiteľovu tvár, počuť Jeho hlas a oddať sa Jeho volaniu, poznať Jeho vôľu a rásť v milosti, uznávam, že tieto slova napísal Duch Svätý a len On mi môže zjaviť ich význam,
- čítam vybraný text: pomaly, nahlas, niekoľkokrát. Uvažujem o tom, čo som čítal; prvá vec, o ktorú sa mám usilovať - pochopiť, čo chcel povedať inšpirovaný autor (poznámky, komentár),
- pýtam sa, aký má tento text vzťah k môjmu životu i životu ostatných ľudí - môže vo mne vyvolať rôzne myšlienky i pocity,
- modlím sa k Bohu v kontexte toho textu, ktorý vyvolal vo mne rôzne pocity i myšlienky,
- najdôležitejší krok: kontemplácia - stíšim sa (prestanem sa modliť i uvažovať) a načúvam, čo mi chce Boh povedať (až doteraz som bol aktívny ja, teraz má byť aktívny Boh) - často sa naučíte oveľa viac počas dvoch minút kontemplácie ako počas dvoch hodín štúdia...
- odpovedám na Božiu komunikáciu so mnou: ďakujem a chválim Boha, ale potrebujem dať aj praktickú odpoveď: niečo konkrétne urobiť.

Poznámka: Pri spoločnej modlitbe chvál vytvárame tzv. charizmatický priestor - stíšime sa a načúvame Duchu Svätému i vyslovujeme nahlas to, čo vnímame...

Zabúdame však na odpoveď - modliť sa na základe zjaveného i vysloveného slova... Často si nevieme privlastniť Božie Slovo. Chyba je v nás, nie v Božom Slove. Neveríme, že dané slová sú pravdivé pre nás práve tu a teraz v tejto chvíli, v tejto situácii... No ak sa necháme viesť Božím Slovom, všetko je možné, lebo „tak je to so slovom, ktoré vychádza z mojich úst, nevráti sa ku mne neplodné, ale urobí, čo som chcel, uskutoční to, na čo som ho poslal“ (Iz 55, 11).

Lenka Novotná

O skúškach

V týchto dňoch si už mnohí maturanti aj vysokoškoláci môžu spokojne vydýchnuť. Maturity i štátne skúšky sú už za nimi a teraz si môžu vychutnať prvé letné dni predtým, ako sa začnú pripravovať na ďalšie štúdium alebo do práce. Pociť radosti z dosiahnutého cieľa je úžasný, koniec koncov, na dni záverečných skúšok sa študenti pripravujú počas celého štúdia.

Poznáte ten pocit, keď sa vám podarí niečo, o čom ste dlho snívali a pripravovali sa na to? Je normálne, že ste hrdí na to, čo ste dosiahli vlastnou prácou, trpezlivosťou, hodinami učenia, stresmi, ale aj obetou, keď ste museli svoj voľný čas obetovať príprave na skúšky. Ono to totiž vôbec nie je také ľahké, ako sa na prvý pohľad môže zdať. Keď sa všetko skončí, cítite úľavu, pokoj, radosť, ale aj akúsi nostalgiu za všetkým, čo vám škola priniesla do života. Či už išlo o nové skúsenosti, nových priateľov alebo zážitky. Šťastie je pocitom vnútorného naplnenia, istého druhu zadostučinenia za námahu, ktorá mu predchádzala.

Predtým sa však pre mnoho študentov stáva najvernejším spoločníkom strach. Strach z toho, že sa to nepodarí, že nebudú vedieť vhodne reagovať na otázky maturitnej či štátnicovej komisie, strach z toho, že si vytiahnu náročnú otázku a strach z toho, že zlyhajú. Iste, existujú aj študenti, ktorí berú školu s rezervou, ale aj ich občas pred náročnými skúškami pochyť tréma. Je to prirodzená súčasť skúškového obdobia, ktorá má 3 základné pomyselné fázy.

Prvou je fáza strachu, kto-

rú som práve spomenula. Druhou je fáza rezignácie, keď si študent uprostred hromady papierov, poznámok, učebníc a skrípt povie nasledovné: „Nech to dopadne, ako chce. Je mi to už úplne jedno.“ Sám však vie, že mu to vôbec jedno nie je, ale keď si v pondelok číta učivo na strane 96 po piaty raz a dokáže ho zopakovať bez väčších problémov, zrazu zisťuje, že má šancu. A že, ak podľa jeho skromných výpočtov bude vedieť ku každej téme povedať aspoň niečo, ďalšie doplňujúce otázky skúšajúcej komisie mu len pomôžu.

Potom príde streda, keď si študent opäť nalistuje stranu 96, no zrazu má pocit, akoby vety, ktoré si čítal minimálne 5-krát za sebou, videl úplne po prvý raz. A nastupuje fáza paniky. Fáza, kedy má študent pocit, že nič nevie, že je nemožné vtesnať 4 alebo 5 rokov štúdia do niekoľkých dní, ktoré má na prípravu. U maturantov je to akademický týždeň, u vysokoškolákov približne 3 týždne po odovzdaní záverečnej práce. A tak študent pochoduje medzi svojou izbou a kuchyňou, nemá na nič chuť, nič ho nebaví a jeho najväčšou túžbou je mať všetko za sebou.

Každá skúška je okrem skúšky vedomostí a odvahy aj skúškou našej dôvery. Pretože často zabúdame na to, že v žiadnej skúške nie sme sami. Nikdy. Boh stojí vedľa nás a prostredníctvom darov Ducha Svätého, ktoré sme dostali, nám pomáha a bezpečne nás vedie až do cieľa. Jediné, čo musíme urobiť, je čo najlepšie sa na skúšku pripraviť, snažiť sa urobiť všetko preto, aby sa podarila a vložiť svoju ruku do Jeho otcovskej dlane. On nás bude viesť ako svoje deti a pomôže nám bojovať s každým strachom, nech bude akokoľvek veľký.

Nezabudnime preto spolu s pocitom šťastia a radosť z dosiahnutého cieľa Bohu aj úprimne poďakovať, a to nielen za pomoc počas školských, ale aj životných skúšok. Žiadnu z nich by sme sami nezvládli, aj keby sme sa naučili všetko o vede i živote. Vždy sa totiž vyskytne niečo, čo nás prekvapí. A bez Jeho pomoci by aj naše najväčšie šťastie bolo iba spoľovice také veľké.

Blahoželám všetkým študentom, ktorí majú záverečné skúšky už úspešne za sebou a vám, ktorých skúšky ešte len čakajú, držím palce a želám veľa šťastia.

Ahoj, deti!

detskú stranu pripravuje: Tomáš Magda ml.

Vo štvrtok 1. júna sa začal nový mesiac, a to nie len tak obyčajne. Oslavoval sa Medzinárodný deň detí, teda bol to Vaš deň, tak verím, že ste si ho užili. Jún je zároveň posledným mesiacom školského roka, takže je pre všetkých Vás školákov výzvou, aby ste to dobojovali. Odmenou Vám bude vysvedčenie podľa Vašich predstáv a dva mesiace prázdnín. ;)

Zoslanie Ducha Svätého

Dnes 4. júna oslavujeme sviatok, ktorý je známy aj pod názvom Svätodušné sviatky, Zoslanie Svätého Ducha či Turice. Slávi sa 50 dní po Veľkej noci a 10 dní po Nanebovstúpení Pána. Údalosť, ktorú si v tento deň pripomíname, Vám priblíži úryvok zo Sv. písma, v ktorom máte za úlohu doplniť vyriešené heslo z tajničky.

Dodnes sa v súvislosti s týmto sviatkom, hlavne na dedinách, zachovala ľudová tradícia stavania „májov“ – osekaných vysokých stromov, briez alebo smrekov, bohato vyzdobených farebnými mašlami. Volakedy ich mladenci svojim dievčatám stavali cez noc. Tie potom ráno po prebudení čakalo na dvore prekvapenie.

„Keď prišiel deň Turic, boli všetci vedno na tom istom mieste. Tu sa náhle strhol _____ z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. Izjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden. Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť“ (Skutky apoštolov 2, 1-11).

Deň otcov

V nedeľu 18. júna nezabudnite na svojich ocnov. Prvé snahy o založenie tohto sviatku prišli z USA už v roku 1924, no oficiálne sa začal oslavovať až v roku 1966. Dnes je tento deň uznávaný v mnohých krajinách sveta a v kalendároch sa už u nás okrem Dňa matiek uvádza aj Deň otcov, ktorý pripadá na tretiu júnovú nedeľu.

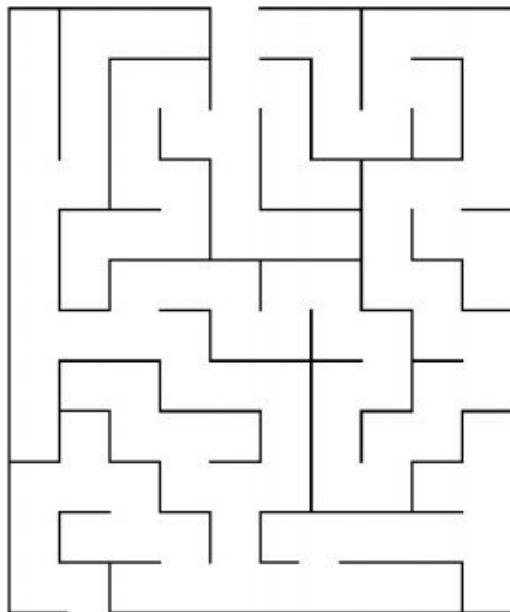
P.S.: 21. júna máme prvý letný deň, takže jar sa oficiálne končí a môžeme sa tešiť na leto, prázdniny, slnko a oddych. :)

Tajnička

1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

1. Africká psovité šelma, živiaca sa zdochlinami.
2. Patrón vinohradníkov, meniny oslavuje 25. mája.
3. Veľké prežúvavé domáce zviera, chované najmä pre mlieko.
4. Mäkký ťažký kov sivej farby, chem. prvok so značkou Pb.
5. Jeden z Ježišových apoštolov s prívlastkom neveriaci.

Bludisko

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

„Mám strach a bojím sa všetkého“

„Môj život naplňujú samé obavy. Bojím sa budúcnosti. Bojím sa, čo o mne hovoria ľudia. Bojím sa hovoriť na verejnosti. Prečo sú vo mne všetky tie obavy?“

Strach je prirodzený inštinkt, ktorý do človeka vložil Boh. Sám o sebe nie je zlý. Máš ho preto, aby si zostal nažive. Bez neho by bolo ľahšie napríklad spáchať samovraždu. Ale keď strach prekročí isté hranice, začne nám spôsobovať ujmu, ba čo viac, začne nám vážne brániť, aby sme vôbec žili.

Strach začíname do seba nasávať, ešte keď sme v matkinom lone. Tu dieťa prijíma nielen matkinu potravu, ale aj jej obavy, úzkosti... Rokmi sa v človeku hromadí množstvo ďalšieho strachu, ktorý sa prejavuje ako fobie: z pavúkov, myší, hmyzu, plazov, tmy...

Pamätajte si, že nie sme riadení osudom. Podliehame predsa Božiemu plánu. Osud vnímame ako niečo, čo nemožno zmeniť, kým plán vnímame ako niečo, čo prijímame slobodne. Keby sme boli podriadení osudu, nikdy by sme sa nemohli uzdraviť zo svojho strachu. Ale ak sme podriadení Božiemu plánu, potom môžeme byť uzdravení.

Milí moji priatelia! Strachu však musíte čeliť. O strachu sa nemô-

žeme hádať či diskutovať. Predstavte si, že máte strach z myšky alebo pavúka. Rozumom chápete, že myška nikdy nezjedla človeka, ani pavúk. Viete to, ale napriek tomu sa bojíte. Na príčine je skutočnosť, že strach je emócia. A emóciám sa dá len čeliť. Preto vždy, ak budete mať strach, vzdorujte mu. Budte odvážni a postupujte vpred! Je smutné, že pre strach často nevyužívate svoje talenty a charizmy.

Prestaňte sa báť! Vaše schop-

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

nosti, zručnosti a nadania sú mnohoraké. No veľa rás zostávajú skryté po celý život a rokmi slabnú.

ilustračná snímka: Internet

Eucharistický chlieb

17. mája v tomto roku navštívili naše deti, pripravujúce sa na 1. sv. prijímanie, „výrobnú“ hostií v kláštore sestier Congregatio Jesu v Prešove na Kmetovom stromoradí číslo 6. Poprosili sme sr. Ulriku, aby nám v krátkosti popísala celú technológiu výroby hostií. Zilustrovali sme túto výrobu snímkami detí z farnosti Široké, ktoré navštívili výrobnú deň po našich deťoch.

Hostia je Eucharistický chlieb, ktorý sa pripravuje z vody a hladkej múky. V minulosti si každý kňaz pripravoval hostie sám, neskôr košický biskup poprosil sestry IBMV (Inštitút Preblahoslavenej Panny Márie, terajšie Congregatio Jesu), aby pripravovali hostie pre farnosť Prešov. Postupne začali sestry piecť hostie pre celé Slovensko.

Z vody a múky sa urobí vláčne cesto, ktoré sa potom používa na pečenie buď na ručných strojoch (foto č. 2), na automate (foto č. 3), alebo na poloautomate. Pláty, ktoré sa upečú, sú buď okrúhle, alebo štvorcové. Z ručných strojov sú okrúhle a tenké a majú rôzne vzory. Na ručnom stroji sa pečú aj veľké hostie, ktoré používa kňaz, automat pečie okrúhle a hrubé a poloautomat zasa štvorcové a hrubé. Po upečení sú tieto pláty veľmi krehké a preto sa dávajú na noc do vlhkej miestnosti, aby zvlhli a mohli sa na druhý deň krájať. Krájajú sa na rôznych strojoch. Okrúhle platy sa krájajú na tzv. fotobunke - tá vykrojí z jedného plátu 55 hostií naraz. Štvorcové pláty sa krájajú asi 20 na sebe (foto č. 5). Kňazské hostie sa vykrajujú ručne po jednej. Nakrájané hostie potom putujú do baliarne, kde sa hrubé hostie najprv preberú (foto č. 4) a potom sa podľa objednávok jednotlivých farností zabalia do krabíc (foto č.7).

sr. Ulrika, snímky: autor

Prvoprijímajúce deti v Prešove: snímka: Martin Magda

Trampoty v manželstve

113. Aká je pravda o manželskej prísaha?

Ježiš Kristus jednoznačne odmieta rozvod. Po svadbe - po prijatí sviatosti manželstva - manželia „nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje“ (Mt 19, 6).

Kardinál Gerhard Müller, prefekt Kongregácie pre náuku viery, vo svojom komentári k nedávno vydanej apoštolskej exhortácii Svätého Otca Františka *Amoris Laetitia* jednoznačne povedal, že tí, čo po rozvode (civilnom) uzavreli nový zväzok, žijú v ťažkom hriechu a nemôžu prijať Eucharistiu.

Ak niekto hlása, že je to možné a odvoláva sa pritom na exhortáciu *Amoris Laetitia*, jeho názor sa nezhoduje s učením Cirkvi. Nikto totiž nemôže zmeniť Boží zákon, podľa ktorého je platne uzavreté manželstvo nerozlučiteľné.

Podľa Božieho zámeru má byť sexuálne spolužitie znamením sviatosti manželstva. Akékoľvek sexuálne spolužitie mimo sviatostného manželstva je hriechom. Kardinál Müller tvrdí, že nemožno hovoriť Ježišovi „áno“ prijímajúc ho v Eucharistii a zároveň odmietať Jeho učenie o nerozlučiteľnosti manželstva. Navzájom si to odporuje. Veď nie je možné žiť súčasne v stave milosti a v stave hriechu. Ten, kto sa nachádza v stave smrteľného hriechu, musí ísť najskôr na spoveď a až po rozhrešení môže prijať Eucharistiu.

Rozvedení môžu prijímať Eucharistiu len vtedy, ak budú žiť v čistote alebo ak sa rozídu s partnerom, s ktorým žijú v nesviatostnom zväzku. V prípade, že to nie je možné, môžu prijímať Eucharistiu len vtedy, ak s týmto partnerom nebudú sexuálne žiť. Nemožno ospravedlňovať život v hriechu a situácie odporujúce Božiemu zákonu.

Drahí manželia, pamätajte na to, že vo sviatosti manželstva vás Ježiš spojil nerozlučným putom. Ježiš Kristus jednoznačne odmieta rozvod.

Akákoľvek myšlienka alebo návrh nabádajúci k rozvodu pochádza vždy od otca lži, čiže od sata. Všetky krízy, problémy aj radosť odovzdávajte Pánu Ježišovi pri každodennej manželskej aj osobnej modlitbe. Každý deň sa mod-

lite (najlepšie spolu) ruženec, kórunku k Božiemu milosrdenstvu a čítajte si Sväté písmo.

Len s Pánom Ježišom a s pomocou Panny Márie a svätého Jozefa prekonáte všetky ťažkosti a životné problémy. Pamätajte, ak sa manželia spolu modlia, ak sa pravidelne spovedajú a zúčastňujú sa na svätej omši, budujú svoj život a svoju budúcnosť na skale, ktorou je sám Boh.

Zo skúseností poznáme, že ak sa manželia spoločne modlia, vždy zostanú spolu. Svoje každodenné povinnosti si usporiadajte tak, aby na prvom mieste bola vaša modlitba. Dbajte na to, aby vás televízia a internet neokrádali o čas na úkor modlitby a odpočinku.

Každý deň si vyprosujte dar čistého srdca, aby ste vždy žili v stave posväcujúcej milosti. V prípade, že by ste padli do smrteľného hriechu, hneď pristúpte k sviatosti pokánia a snažte sa čím častejšie prijímať eucharistického Krista.

MUDr. Blažej Vaščák

ilustračná snímka: Martin Magda

Ohlášky:

- **sobáš 10. júna 2017 v Ovčí o 15:00 h** – **Jaroslav Javor**, syn rodičov Jozefa a Jozefíny rod. Galdunovej, narodený v Prešove, bývajúci vo Vítaze a **Anna Balogová**, dcéra rodičov Jána a Márie rod. Galdunovej, narodená v Krompachoch, bývajúca v Ovčí
- **sobáš 1. júla 2017 vo Vítaze o 15:00 h** – **Peter Gomoľa**, syn rodičov + Jaroslava a Jarmily rod. Berkovej, narodený v Krompachoch, bývajúci v Kluknave a **Zuzana Michalovová**, dcéra rodičov + Petra a Márie rod. Bednárovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 8. júla 2017 vo Vítaze o 15:30 h** – **Martin Pacovský**, syn rodičov Stanislava a Moniky rod. Humenianskej, narodený v Krompachoch, bývajúci vo Vítaze a **Anna Adamkovičová**, dcéra rodičov Jozefa a Anny rod. Palšovej, narodená v Prešove, bývajúca vo Vítaze
- **sobáš 15. júla 2017 vo Vítaze o 15:30 h** – **Tomáš Jochman**, syn rodičov Jozefa a Heleny rod. Lacušovej, narodený v Spišskej Novej Vsi, bývajúci v Müllheime (Švajčiarsko) a **Eva Jenčová**, dcéra rodičov Petra a Evy rod. Kraucovej, narodená v Prešove, bývajúca v Müllheime (Švajčiarsko)

Stalo sa:

- **1. 5. v pondelok sme slávili odpustovú slávnosť v našom farskom kostole zasvätenom sv. Jozefovi, robotníkovi; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebraval Juraj Jurica, výpomocný duchovný, pedagóg KU v Ružomberku, TU v Košiciach**
- **2. a 3. 5. bola v našej farnosti putovná socha Panny Márie Fatimskej, ktorá putovala po dekanáte**
- **6. 5. v sobotu sme boli na už 13. púti rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove; hlavným celebrantom a kazateľom bol spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka**
- **7. 5. na 4. veľkonočnú nedeľu, Nedeľu Dobrého pastiera, bola po svätých omšiach zbierka na kňazský seminár sv. Karola Boromejského v Košiciach**
- **14. 5. na 5. veľkonočnú nedeľu bola o 10:30 h sv. omša v Doline**
- **17. 5. v stredu sa uskutočnila exkurzia do výrobné hostíi v Prešove pre prvoprijímajúce deti z našej farnosti**
- **19. 5. v piatok po sv. omši bolo stretnutie všetkých bir-**

movancov (aj z Ovčia) v kostole vo Vítaze

- **20. 5. v sobotu bola v našej farnosti celodenná poklona najsvätejšej Sviatosti Oltárnej; vo farskom kostole vo Vítaze od 7:30 h do 13:00 h a vo filiálnom kostole v Ovčí od 14:00 h do 17:00 h**
- **25. 5. sme slávili Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok**
- **28. 5. na siedmu veľkonočnú nedeľu bolo vo filiálnej obci v Ovčí v kostole sv. Barbory 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo Pána Ježiša 6 detí - Bernadeta, Patrik, Katarína, Esterka, Barborka a Sebastián**
- **4. 6. v nedeľu Zoslania Ducha Svätého v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze bolo 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h prijalo 20 detí po prvý raz Pána Ježiša v Eucharistii**

Stane sa:

- **10. - 18. 6. budú v našej farnosti ľudové misie, ktoré budú viesť bratia redemptoristi; program sv. omši bude upresnený**
- **24. 6. v sobotu bude spoločná krstná náuka o 10:00 h na fare**
- **29. 6. v stredu bude prikáza-**

ný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov

- **30. 6 v piatok bude záver školského roka, ktorý deti zo Základnej a Materskej školy ukončia ďakovnou svätou omšou (Te Deum), ktorá bude vo Vítaze o 8:00 h a v Ovčí o 9:00 h**
- **1. 7. bude požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče v sobotu ráno o 5:00 h vo Vítaze**
- **2. 7. odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči; slávnostnú sv. omšu o 10:00 h celebruje J. Em. kard. Mauro Piacenza, hlavný pápežský penitenciár**
- **2. 7. v daný deň bude po sv. omšiach zbierka na dobročinné diela Svätého Otca**
- **5. 7. v utorok je cirkevný aj štátny sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda; v tento deň pri príležitosti 20. výročia založenia farnosti (1. 7. 1997) bude farský deň, kde sa naši farníci majú možnosť pri kostole stretnúť sa a posilniť na duchu i tele; slávnostnú sv. omšu bude celebrvať Mons. Alojz Tkáč, emeritný arcibiskup**

Prehľad bohoslužieb

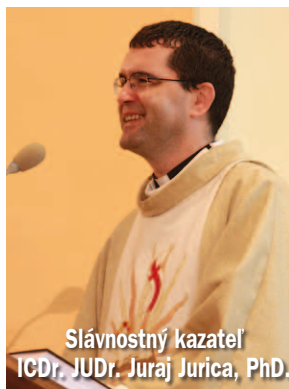
		Vítaz	Ovčie
6. 6.	Utorok	18:00 70: Olga Čechová a za jej rodinu	
7. 6.	Streda		18:00 † Albert Jenča
8. 6.	Večný Kňaz J. K.	7:00 za ZBP bohužnámych manželov	
9. 6.	Piatok	18:00 za ZBP rodín prístrešia „Vihonská“	17:00 za ZBP Petra Tobiáša
10. 6.	Sobota	7:00 † Zdeněk Kelnar	
		18:00 začiatok misii	15:00 sobáš: J. Javor - A. Balogová
11. 6.	Najsvätejšia Trojica	7:30 † Mária Blizmanová	9:00 za ZBP Andrey a Jána Farkašovcov
		10:30 za farnosť	
12. 6.	Pondelok	18:00 † Katarína a Daniel	18:00 65: Margita Balogová
13. 6.	Utorok	18:00 za ZBP Pavla Čecha a jeho rodiny	
14. 6.	Streda	18:00 † Imrich, Alžbeta, Cyril a Regína	18:00 † Štefan a Apolónia Hudákovci
15. 6.	Božie telo	8:00 na úmysel bohužnámej osoby	
		18:00 za farnosť	18:00 podakov. za 35 r. kňazstva Michala Jenču
16. 6.	Piatok	18:00 † Terézia Miškuřová a Žofia Gregová	18:00 † Jozef Magda
17. 6.	Sobota	8:00 † Frank Straka, kňaz a Mary	
		18:00	
18. 6.	11. nedeľa cez rok - A	7:30 za farnosť	9:00 za ZBP Zlaticy a jej rodiny
		15:00 záver misii; † František, Helena a František	
20. 6.	Utorok	18:00 † Viktor, kňaz, Anton a Štefan Gregovci	
21. 6.	Streda		18:00 za ZBP Miroslava a Veroniky Kráľových
22. 6.	Štvrtok	7:00 za ZBP bohužnámej osoby	
23. 6.	Najsv. Srdca J.	18:00 † Ján a Mária Halkovci	17:00 za ZBP rodiny Jozefa Hudáka
24. 6.	Sobota	7:00 za ZBP Jána	
25. 6.	12. nedeľa cez rok - A	7:30 55: Oskar a Františka Pacovskí	9:00 za farnosť
		10:30 60: Peter Uličný	
27. 6.	Utorok	18:00 † Ján, Anna a Jozef Jenčovci	
28. 6.	Streda		18:00 † Anton Srholec, kňaz
29. 6.	Sv. Peter a Pavol	7:00 za farnosť	17:00 za ZBP Petra a Pavla Humeňanských
		18:00 † Mária Magdová (výročná)	
30. 6.	Piatok	8:00 Te Deum - † Mikuláš a Margita Gregovci	9:00 Te Deum - † Jozef Seman
1. 7.	Sobota	7:00 za ZBP Regíny Forišovej a jej rodiny	17:00 za živých a mŕtvych členov Ruž. bratstva
		15:00 sobáš: P. Gomola - Z. Michalovová	
2. 7.	13. nedeľa cez rok - A	7:30 † Ladislav Jenča (výročná)	9:00 † Jozef Seman
		10:30 za farnosť	
4. 7.	Utorok	18:00 † Mária a Marcela	17:00 † Imrich, Alžbeta a Milada Grusovci
5. 7.	sv.Cyřil a Metod	10:30 Farský deň - vlastný úmysel	
6. 7.	Štvrtok	18:00 † Cyril a Helena Uliční, Karol a Ladislav	
7. 7.	Piatok	18:00 50: Ladislav Dugas	17:00 za ZBP rodiny Uličnej (109)
8. 7.	Sobota	7:00 † Jakub a Žofia Miháľovci	
		15:30 sobáš: M. Pacovský - A. Adamkovičová	
9. 7.	14. nedeľa cez rok - A	7:30 za farnosť	9:00 za ZBP sr. Goretty a Petra
		10:30 40: Anna Ondžíková a za jej rodinu	
10. 7.	Pondelok	18:00 35: Stanislav a Helena Čechovci (380)	
11. 7.	Utorok	18:00 † Mária Birošová a František Balucha	
12. 7.	Streda		18:00 † Terézia, Jozef a Peter
13. 7.	Štvrtok	7:00 † Valent a Mária Balogovci	
14. 7.	Piatok	18:00 za ZBP rodiny Jozefa Biroša	17:00 † Pavol
15. 7.	Sobota	7:00	
		15:30 sobáš: T. Jochman - E. Jenčová	
16. 7.	15. nedeľa cez rok - A	7:30 † Rastislav Čech	9:00 za farnosť
		10:30 za ZBP Stanislava, Františka, Márie a Pavla Pacovských	

Ďakovná sv. omša za 90 rokov života Štefana Pavlíka

Ďakovná sv. omša za 85 rokov života Ladislava Uličného

Slávnostný kazateľ
ICDr. JUDr. Juraj Jurica, PhD.

1. máj 2017 - odpust sv. Jozefa, robotníka

2. máj 2017 - putovná socha fatimskej Panny Márie

3. máj 2017 - prenesenie sochy Panny Márie do Ovčia

6. máj 2017 - 13. rozhlasová púť rádia Lumen do baziliky Božieho milosrdenstva v Krakove

26. máj 2017 - Turíčna novéna k Duchu Svätému sabínovského dekanátu v Gaboltove

Sv. omša celebraval d. o. Stanislav Takáč z farnosti Široké

28. máj 2017 - 1. sv. prijímanie v Ovčí